

3. Adventtisunnuntai

Evankeliumi, Matt. 11: 2-10

Tässä tekstissä Matteus kirjoittaa, että Johannes Kastaja, joka vankeudessaan kuuli sanoman Jeesuksen töistä, lähetti kaksi opetuslastansa Vapahtajan tykö kysymään Häneltä, **oliko hän se luvattu maailman Vapahtaja tai, pitikö heidän toista odottaman?** Me voimme olla varmat, että Johannes itse kyllä hyvin tiesi, kuka Jeesus oli, sillä hän oli kastanut Jeesuksen Jordanissa ja siinä kastetilaisuudessa kuullut Isän äänen taivaasta sanovan: ” **Tämä on se minun rakas Poikani, johonka minä mielistyin**”. Hän oli myös nähnyt Pyhän Hengen tulevan alas Hänen päällensä. Matt. 3: 16-17.

Johannes oli hamasta äitinsä kohdusta valittu todistamaan Vapahtajasta, paljastamaan ihmisten viheliäisyyttä ja sokeutta saattaaksensa heidät sen kautta murhetta pitäviksi ja hätääntyneiksi autuudestaan, että he sitä kiireemmin rientäisivät Jumalan Karitsan tykö, joka kutsui **kaikkia työtätekeväisiä ja raskautetuita tykönsä virvoittaaksensa heitä**. Joka tahtoo lukea, mitä enkeli puhui pappi Sakariaalle ja sen kiitosvirren, jonka Sakarias veisasi silloin, kun hän poikansa Johanneksen ympärileikkaamisessa sai puheensa lahjan jälleen, Luuk. 1, ei voi epäillä sitä, että hänen vanhempansa toki olivat opettaneet häntä hamasta hänen lapsuudestaan tuntemaan Jeesusta luvatuksi Messiaaksi.

Johannes itse todisti tulleensa kastamaan vedellä siihen asti, kunnes Jeesus ilmestyisi Israelissa. Joh. 1. Sentähden hän myös kaikissa tilaisuuksissa pyrki kiinnittämään ihmisten huomion Vapahtajaan ja ohjasi heitä Hänen tykönsä: ” **Katso, Jumalan Karitsa, joka pois ottaa maailman synnin!**” Tästä nähdään selkeästi, ettei Johannes itsensä tähden lähettänyt opetuslapsiansa Jeesuksen tykö kysymään, oliko hän Messias, minkä hän kyllä hyvin tiesi; vaan sitä varten, että opetuslapset itse olisivat saaneet nähdä ja oppia tuntemaan Jeesuksen maailman Vapahtajaksi ja Hänen ihmetöistänsä tulla vakuuttuneiksi siitä, että juuri Hän oli se. Siitä halusta todellakin Johanneksen sydän vankeudessa paloi, että hän ennen kuolemaansa olisi saanut iloita siitä, että hänen opetuslapsensa olisivat kääntyneet sen tykö, josta

3. Adventtisunnuntai

hän itse oli todistanut heille, että **Hän oli Ylkä ja että jokaisella, joka uskoo Hänen päällensä, pitää iankaikkinen elämä oleman.** Joh. 3.

Opetuslasten omaksi vakuuttamiseksi Johannes niin muodoin lähetti heidät, ikään kuin hänen omassa asiassansa, tiedustelemaan, **oliko Jeesus se tosi Messias?** Tähän Jeesus vastaa heille siten, että Hän osoittaa heille Hänen virkansa ja työnsä, ja antaa heidän itse siitä päättää, kuka Hän oli. Kuitenkin Hän lisää tämän tärkeän varoituksen: ” **Autuas on se, joka ei pahene minusta.**”

Niin kuin Vapahtajan koko elämä maan päällä oli täynnä vaivoja ja viheliäisyyttä hamasta Hänen köyhästä syntymisestäsä aina Hänen sovintokuolemaansa asti ristin puussa; vaikka Raamattu selkeästi todistaa, että Hän oli **taivaan ja maan Luoja**, oli Hän kuitenkin niin köyhä täällä, ettei Hänellä ollut, kuhunka Hän päänsä olisi kallistanut; niin täytyy meidän myös tunnustaa, että kaikki Hänen työnsä ja puheensa olivat paljaita hyviä töitä ja lohdutuksia murheellisille. Emme havaitse yhdenkään ainoan ihmisen apua saamatta Hänen tykönsä pois menneen. Joka paikassa, missä Hän kulki, kokoontui kansa Hänen tykönsä, ei tosin aina elämän sanoja kuulemaan, vaan useimmin ruumiillisten tarpeitten tähden, erityisesti taudeista parannusta saamaan. Mutta ei ole ainoaakaan esimerkkiä, että joku olisi pois mennyt ilman, ettei Jeesus olisi armahtanut ja auttanut.

Rakas sielu! pane sydämellesi tämä sinun Vapahtajasi oma todistus itsestänsä. Hän tahtoo sillä saattaa sinut tuntemaan itsensä **kaikkein sokeitten, pitalisten, kuurojen ja kuolleitten auttajaksi.** Hän tahtoo sanoa: Kaikki, aivan kaikki, jotka tulevat minun tyköni hätänsä ja viheliäisyytensä kanssa, ne minun tykönäni saavat avun, enkä minä ainoaakaan aja pois. Etkö sinä siis, o ihminen! yhtäkään hätää tunne itsessäsi? Etkö sinä millään tavalla Vapahtajasi tykö tunkeudu? Eikö joskus mieleesi nouse tämä ajatus: **Herra Jeesus! Sinä olet auttanut niin monta viheliäistä täällä maan päällä; o! jospa minuakin armahtaisit ja antaisit minun surkeuteni sydämellesi käydä!** Jospa minäkin sen saisin tuntea, mitä armosta olet luvannut, **ettet heitä ketään ulos, joka Sinun tykösi tulee!** O! jospa myös minä **Sinun kyllyydestäsi saisin armon armosta!** Jos tämä on sinun vakaa halusi, niin tiedä, ettei se ikävöitseminen Vapahtajan armon perään ole sinun sydämessäsi noussut sinun omasta voimastasi; vaan se on sinussa Pyhän Hengen työ, joka on ruvennut nuhtelevaan sinun epäuskoasi, osoittamaan sinulle onnetonta tilaasi erossa Jeesuksesta ja kirkastamaan sinulle Hänen rakkauttansa ja haluansa syntisiä autuaiksi tehdä. Sentähden, jos sinä tunnet itsesi aivan viheliäiseksi ja kadotetuksi, jos se vakaasti on sydämelläsi, että saisit vakuutuksen syntiesi anteeksiantamisesta, niin ole hyvässä turvassa! Jeesuksen rakkauden syli ja Hänen käsivartensa ovat avoinna vastaanottamaan ja syleilemään sinua. Omasta mielestäsi ehkä halajat sanomattoman suurestikin Häntä, mutta usko

3. Adventtisunnuntai

se, että Hän paljoo enemmän palaa halusta, **saada kantaa sinun olallansa laumaansa. Hän tahtoo suuta antaa sinulle ja syleillä sinua niin kuin isä tuhlaajapoikaa.** Siinä tilassa, missä sinä olet, sinut voidaan laskea niitten sairasten lukuun, jotka tarvitsevat parantajaa, niitten viheliäisten syntisten sekaan, joitten edestä Jeesus on vuodattanut verensä, ja niitten köyhään joukkoon, joille Hänen armoevankeliuminsa saarnataan. Me katselemme nyt näitä Jeesuksen sanoja:

Köyhille saarnataan evankeliumi

Jos tahdomme tietää, ketkä ovat ne köyhät ja mikä on se evankeliumi, joka heille saarnataan, niin on siitä Herran käsky kirjoitettuna profeetta Jesajan 35. luvussa: ” **Sanokaat heikkomielisille: olkaat turvassa ja älkää peljätkö.**” Tämä on se evankeliumi, jota Vapahtaja itse saarnasi lihansa päivinä, jota Hän myös käski palvelijainsa julistaa kaikille murheellisille, jotka Hänen armoansa halajavat. **Sellaisia köyhiä Jeesus tässä tarkoittaa.** Niin kuin se rikkaus ja ne aarteet, jotka meille evankeliumissa taritaan, ovat **hengelliset**, samoin ei tässäkään tarkoiteta pelkkää ruumiillista, vaan **hengellistä** köyhyyttä. Ruumiillinen rikkaus tai köyhyys ei aiheuta tässä mitään eroa. Rikkaat tässä maailmassa ovat myös niitten luvussa, joita **Jumala tahtoo autuaiksi ja totuuden tuntoon tulemaan.** 1. Tim. 2: 4. Vaikka emme saa kieltää sitä, että maallinen rikkaus valitettavasti usein paljon kietoo sydämen sekä vie pois Vapahtajasta ja uskosta Häneen, **joka on rakastanut meitä ja antanut itsensä meidän edestämme.** Kuitenkin Vapahtaja joka tapauksessa tarkoittaa tässä **hengessä vaivaisia**, sellaisia, jotka eivät tunne itsellensä olevan niitä aarteita, jotka yksinään voivat ravita heidän kuolemattoman sielunsa. Sellaisella ihmisellä ei ole mitään näytettävää, jolla hän Jumalan vanhurskauden sovittaisi, vaan hän halajaa ainoastaan **vaivaisena syntisenä armoa ja puhdistusta Jeesuksen veressä.** Tällainen ei tiedä turvapaikkaa, hän näkee itsensä olevan kaikin puolin hukassa. Hän kyllä on kuullut, että on joku Jeesus, joka on syntisten ystävä; kyllä hän toisinaan pakahtuu kyynelisiin, kun Pyhä Henki ilmoittaa Vapahtajan rakkauden hänen sydämessään; mutta hän ei rohkene kuitenkaan vielä sen päälle luottaa. Vaikka nyt ihminen sellaisessa tilassa jo on autuas, itse sitä tietämättä; niin voidaan kuitenkin sellaista tilaa oikein kutsua köyhyudeksi.

Vielä myöskin ne, jotka jo ovat saaneet armon uskoa Herraan Jeesukseen ja saaneet sisällisen todistuksen olevansa Hänen omansa, taitavat **köyhän** nimen alle tulla. He tietävät elävänsä pelkästään Vapahtajansa armon varassa. He muistavat, että jos ei Hän varjelisi ja valvoisi heitä, niin he pian saattaisivat langeta jälleen entiseen onnettomaan synnin tilaan. He tuntevat kivulla, kuinka usein he kevytmielisyydellä ja tottelemattomuudella saattavat murheelliseksi

3. Adventtisunnuntai

Vapahtajansa ja Hänen Henkensä. Sydämeästään he tunnustavat sen, minkä Paavalikin todistaa itsestensä, **että hän oli suurin syntisten seassa.** Kaikille näille armoa isoavaisille saarnataan evankeliumi, niin kuin profeetta Sefanja jo ennen on todistanut: ” **Siihen aikaan sanotaan Jerusalemitille: älä pelkää, ja Sionille: älä käsiäs laske alas! Sillä Herra sinun Jumalas on sinun tykönäs, väkevä vapahtaja; hän on sinusta suuresti riemuitseva, ja on oleva sinulle suloinen, ja antava anteeksi, ja sinusta pitää kiitoksella riemuittaman.**” Sef. 3: 16-17.

Sitä varten köyhille evankeliumi pitää saarnattaman, että se Jeesus, joka heidän tähtensä on kuollut ja ylösnoussut, maalattaisiin heidän silmänsä eteen heille kehotukseksi, toivoksi ja uskon lisäämiseksi. Tämä on kaikkien evankeliumin saarnaajien velvollisuus. Joka neuvoo ihmisiä muualle kuin Jeesuksen tykö, joka panee toisen perustuksen, se on kirottu, mikäli hän sitä tekee vihasta Vapahtajaa kohtaan, tai hän on tyhmä rakentaja, mikäli taas hän tekee sitä sokeudesta. Paavali osoittaa, mikä oli aiheena ja perustuksena kaikissa hänen saarnoissansa, kun hän sanoo 1. Kor. 15: 3: ” **minä olen sen ensin teille antanut, jonka minä myös saanut olen, että Kristus on kuollut meidän synteimme tähden, Raamattuun jälkeen**” j.n.e. Joka perustaa autuutensa ja armoitilansa muun kuin Jeesuksen ansion päälle, se eksyy. **Se tyhmä saarna, se puhe rististä on Jumalan voima ja Jumalan viisaus kaikille, jotka uskovat.** 1. Kor. 1. Mutta tämä evankeliumi, tämä saarna, jonka kautta kaikki oma ansio kukistetaan, eikä muuta neuvoa autuuteen jätetä kuin Jeesuksen ainoa kallis uhriveri: tämä evankeliumi, joka lannistaa maahan kaikki ylpeät ja paisuneet henget, ja sitä vastoin kutsuu kaikkia köyhiä, vaivaisia ja kadotettuja syntisiä tulemaan Jumalan lapsiksi ja Kristuksen kanssaperillisiksi, se on aina ollut ylenkatsottuna ja pilkattuna maailman taholta ja sellaisena varmaan myös pysyy. Tämän maailman viisaista näyttää aivan tyhmältä, että joku etsisi kaiken autuutensa jonkun ristiinnaulitun miehen veressä ja haavoissa, ja niin syvästi rakastuisi Hänen kalliiseen ja suloiseen ristinsä muotoon, ettei hän koskaan väsyisi katselemasta ja tutkistelemasta Häntä yötä ja päivää. Sentähden Jeesus lisää tämän varoituksen siihen tykö: **Autuas on, joka ei pahene minusta.** Autuas on se, joka ei närkästy minun köyhään ja huonoon muotooni. Autuas, joka ei häpeä tunnustaa maailman edessä näin: Tämä ristiinnaulittu on minun kunniani ja koko minun autuuteni.

Nyt, rakkaani! mitä te tästä luulette? Kukaties joku teistä omasta kokemuksesta voi sanoa siihen: **Kyllä, niin se on.** Minä olen itse kokenut, mitä on **olla onneton ja kadotettu,** niin myös **kuinka halullinen ja valmis minun Vapahtajani oli** armahtamaan minua, kun minä tulin Hänen tykönsä tuomittuna syntisenä; **silloin Hän näki myös minun makaavan veressäni, ja sanoi minulle: sinun pitää elämän.** Nyt minä tunnen Vapahtajani, ja Hän

3. Adventtisunnuntai

tuntee minut. Nyt minä tiedän, mihinkä minun pitää menemän, kun minulta jotakin puuttuu. Nyt minä olen löytänyt neuvon, joka päästää minun synnin vallasta. —**Autuas sinä olet, joka sen voit sanoa.** Tee sinä tänä päivänä Vapahtajasi kanssa uusi liitto, että iankaikkisesti tahdot olla Hänen omansa. Rukoile Häntä, **joka sinussa hyvän työn on alkanut, että Hän sen myös Kristuksen päivään asti päättäisi.**

Ja sinä, o syntinen! joka niin mielelläsi kuulet puhuttavan sinun Jeesukseksi rakkaudesta, sinä, joka tunnet niin kuin opetuslapset, sydämesi palavan, kun Vapahtaja sanassansa lähestyy sinua, sinä huokaat kaiketi halulla: O! jospa minä tuntisin Vapahtajani sellaisena, kuin Hän itse on sanonut olevansa; o! jospa minä omasta kokemuksestani voisin sanoa Hänen siksi, joka auttaa kaikkia hätääntyneitä! Mutta voi! minä olen tainnut aivan paljon pahoin tehdä: olen aivan kauan ilman Jumalaa maailmassa elänyt: olen ylen useasti väkivalloin asettunut vastustamaan Vapahtajani vetämissä sydämessäni. Nyt minä mielelläni tahtoisin lepoa sielulleni, mutta en voi sitä löytää missäkään. Kun minä luen ja kuulen Jeesuksestani, niin se tosin on kuin suloista voidetta minun särjetylle sydämelleni, mutta minun käy kuin isoavaisen, joka katselee valmistettua pöytää, mutta ei rohkene lähestyä sitä, vaan hänen halunsa syttyy vain suuremmaksi sen sijaan, että hänen pitäisi ravituksi tuleman. O minun ystäväni! jos niin hyvin tapahtuisi, että minä voisin huutaa sinulle niin, että se kävisi läpi sydämesi: **Katso, Jeesus Kristus on tullut maailmaan**— ei vanhurskaita ja itsepyhiä autuaiksi tekemään tai ainoastaan opettamaan täydellisiä hyveitä — eipä vainkaan, **vaan syntisiä vapahtamaan ja autuaiksi tekemään.** 1. Tim. 1:15. Tiedä, että Jeesus kaikkine ansioineen on sinun omasi. Sinä saat turvallisesti omistaa Hänet ja Hänen sovintonsa. Ethän sinä autuaaksi tahdo tulla muutoin kuin ainoastaan Hänen kauttansa. Nyt katso! **Hän seisoo sydämesi ovella ja kolkuttaa.** Avaa kohta Hänelle, Hän tahtoo totisesti käydä sisälle ja siunata sinua. Sano Hänelle: Herra Jeesus! ota minun sydämeni ja valmista se Sinun mielesi mukaan. Sitä minä tässä tuskissani halajan, että olisin yksin Sinun omasi. Sinä olet se ainoa, jossa minun sieluni levon löytää. Anna minun sydämeni ainoastaan tuntea sen veresi voiman, jonka Sinä ristin päällä edestäni vuodatit.